

จดหมายฝากของยูคาส

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊บติสอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊บติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากของยูดาส

บทนำและสรุปย่อเนื้อหา: จดหมายฝากฉบับนี้ถูกเขียนโดยยูดาส เขาอาจเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคนที่มีชื่อเรียกอีกว่า เลบเบอัส หรือ ธัดเดอัส บางคนคิดว่าเขาอาจเป็นน้องร่วมมารดาของพระเยซูคริสต์เหมือนกับยากอบ ทศสนะนี้อาจถูกต้องมากกว่าเพราะว่าน้องชายของพระเยซู ได้แก่ ยากอบ โยเสส ยูดาส และซีโมน นอกจากนี้ ยูดาสคนนี้ก็ไม่ได้เรียกตัวเองว่า อัครสาวก หากเขาเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคนจริงๆ

จดหมายฝากฉบับนี้ถูกคาดเดาน่าจะเขียนขึ้นราวๆ ค.ศ. 66 ถึงแม้ว่าไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัด อย่างไรก็ตามสิ่งที่แน่ชัดก็คือ เนื้อหาหลักของจดหมายฝากฉบับเล็กนี้ๆ ยูดาสพูดถึงเรื่องการละทิ้งความเชื่อ เขาเตือนล่วงหน้าถึงการก่อตัวของสภาพการณ์ดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าสภาพการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้น หัวข้อหลักของจดหมายฝากฉบับนี้คือ การต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อนั้น (ข้อ 3) แนวคิดหลักก็คือ การจงรักภักดีต่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว

ผู้รับจดหมายฝากฉบับนี้ไม่ได้ถูกเรียกเป็นอื่นนอกจากเป็นผู้ที่ถูกแยกตั้งไว้ ถูกพิทักษ์รักษาไว้ และได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า จดหมายฝากของยูดาสใช้ถ้อยคำที่รุนแรงในการบรรยายและเตือนถึงการละทิ้งความเชื่อที่กำลังก่อตัวขึ้น ยูดาสไม่มีคำชมสำหรับบรรดาผู้ที่ละทิ้งความจริง

ยด 1:1 จดหมายฝากฉบับนี้ขึ้นต้นด้วยการแนะนำตัวผู้เขียน ยูดาส ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ และเป็นน้องชายของยากอบ เรียน คนทั้งหลายที่ทรงชำระตั้งไว้ให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าพระบิดา และที่ทรงคุ้มครองรักษาไว้ในพระเยซูคริสต์ และที่ทรงเรียกไว้แล้ว

ยด 1:2 ขอพระเมตตาคุณ สันติสุข และความรักจงเพิ่มทวียิ่งขึ้นแก่ท่านทั้งหลายเถิด

ตามที่ได้บอกไว้แล้วข้างต้น ยูดาสนั้นนี้อาจเป็นน้องชายร่วมมารดาของพระเยซู อย่างไรก็ตาม ในที่นี้ท่านเรียกตัวเองอย่างถ่อมใจว่าเป็นเพียง “ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ และเป็นน้องชายของยากอบ” ผู้รับจดหมายฝากฉบับนี้ก็ถูกเรียกว่าเป็น “คนทั้งหลายที่ทรงชำระตั้งไว้ให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าพระบิดา และที่ทรงคุ้มครองรักษาไว้ในพระเยซูคริสต์ และที่ทรงเรียกไว้แล้ว”

ลักษณะเฉพาะฝ่ายวิญญาณสามประการได้ถูกนำเสนอ (1) ประการแรกคือ คนทั้งหลายที่ได้ถูกชำระตั้งไว้ให้บริสุทธิ์ คำๆนี้แปลว่าถูกทำให้บริสุทธิ์ (กรีก: ฮาจิอา โซ) ความหมายของคำนี้สื่อถึง คนเหล่านั้นที่แยกตัวออกจากโลกและได้อุทิศตัวมอบถวายแด่พระเจ้าแล้ว อย่างไรก็ตาม ยูดาสน่าจะกำลังพูดถึง เรื่องของการถูกแยกตั้งไว้ของผู้เชื่อแต่ละคนในพระคริสต์ให้เป็นผู้บริสุทธิ์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วย (2) ยูดาสยังเอ่ยถึงคนทั้งหลายที่ถูก “คุ้มครองรักษาไว้ในพระเยซูคริสต์” ด้วย

คำที่ถูกแปลว่า “ที่ถูกคุ้มครองรักษาไว้” (กรีก: เทเร โอ) มีความหมายในเชิง “ที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้” หรือ “ที่ถูกเก็บรักษาไว้” ยูดาสเอ่ยถึงความจริงอันเปี่ยมสุขที่ว่า คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนถูกคุ้มครองรักษาไว้โดยพระเยซูคริสต์ เราไม่ได้เป็นผู้ที่เก็บรักษาความรอดของเราไว้ พระองค์ต่างหากที่เก็บรักษาความรอดเราไว้ ท่านยูดาสจึงกำลังบอกว่า ผู้รับจดหมายฝากของท่านถูกคุ้มครองรักษาไว้ในพระคริสต์ ผู้เชื่อจึงมีความมั่นใจและความปลอดภัยในความรอดของตน สุดท้ายคือ (3) ยูดาสเขียนถึงคนเหล่านั้นที่ “ถูกเรียก” คำๆนี้พูดถึงการทรงเรียกของเราในพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงเรียกมนุษย์ทุกคน “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28)

ยูดาสจึงทูลขอความเมตตาของพระเจ้า พร้อมกับสันติสุขและความรักของพระองค์ให้มีแก่ตัวผู้อ่าน นอกจากนี้ท่านยังอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเพิ่มพูนสิ่งเหล่านั้นในตัวผู้อ่านของท่านอีกด้วย

ยด 1:3 จากนั้น ยูดาสก็เอ่ยถึงสาเหตุที่ท่านเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ทันที “ท่านที่รักทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าพากเพียรเขียนถึงท่านทั้งหลายในเรื่องเกี่ยวกับความรอดสำหรับคนทั่วไปนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเขียนเตือนสติท่านให้ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว”

วลี “เมื่อข้าพเจ้าพากเพียร” บ่งบอกว่าท่านยูดาสเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยความเร่งด่วน นอกจากนี้ท่านเรียกผู้อ่านว่า “ท่านที่รัก” ซึ่งบ่งบอกว่าท่านรู้จักพี่น้องเหล่านั้นเป็นการส่วนตัวและพวกเขาเป็นที่รักสำหรับท่าน

หลังจากได้กล่าวเช่นนั้นแล้ว ยูดาสก็เขียนว่า ท่านจำเป็นต้องเขียนหาพวกเขาเกี่ยวกับ “ความรอดสำหรับคนทั่วไป” การที่ท่านอ้างอิงถึงความรอด (จึงหมายรวมถึงข่าวประเสริฐด้วย) ว่าเป็นสำหรับคนทั่วไปนั้น ความรอดจึงมีให้สำหรับทั้งพวกยิวและคนต่างชาติเหมือนกัน ข่าวประเสริฐก็เป็นเช่นนั้นด้วย ดังนั้น สาเหตุที่ยูดาสเขียนจดหมายฝากฉบับนี้จึงเกี่ยวข้องกับหลักการพื้นฐานของข่าวประเสริฐด้วย นั่นคือ “ความรอดสำหรับคนทั่วไป”

สิ่งที่ยูดาสต้องการก็คือ ผู้รับจดหมายฝากฉบับนี้ควร “ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว” คำที่แปลว่า “ต่อสู้อย่างจริงจัง” (กรีก: *เฮปาโกนิโซมัย*) มีรากมาจากคำว่า *ฮาโกนิโซมัย* คำหลังนี้แปลว่า การต่อสู้ ไม่ว่าจะในด้านกีฬาหรือในการรบก็ตาม ความหมายของสิ่งที่ท่านต้องการในที่นี้คือ การต่อสู้เพื่อความเชื่อหรือการปกป้องความเชื่อ ท่านกำลังหมายถึงความเชื่อในข่าวประเสริฐแห่งความรอดและความจริงที่ถูกเปิดเผยแล้ว สรุปก็คือ ท่านยูดาสรบเร้าให้ผู้อ่านปกป้องความเชื่อดังกล่าวและพระคัมภีร์ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของความเชื่อนั้น

ท่านยูดาสยังบอกอีกว่าความเชื่อนี้ “ครั้งหนึ่งได้ทรงมอบไว้แก่วิสุทธิชนแล้ว” ความหมายในที่นี้น่าจะเป็นว่า พระเยซูคริสต์ โดยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงมอบความจริงแห่งความเชื่อนี้ นั่นคือ ข่าวประเสริฐแห่งความรอด ให้แก่เหล่าวิสุทธิชนแล้ว วิสุทธิชนเหล่านี้ น่าจะหมายถึงพวกอัครสาวก ความจริงไม่อาจถูกปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง

ได้ ถึงแม้ว่าพระคัมภีร์ใหม่ยังไม่ครบสมบูรณ์ แต่ความจริงของข่าวประเสริฐก็ตั้งมั่นคงแล้ว สิ่งที่ยูดาต้องการสื่อก็คือ การเข้ามาของบรรดาครูที่ละทิ้งความเชื่อที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเรื่องความรอดสำหรับคนทั่วไปซึ่งได้ทรงมอบไว้แล้ว

นอกจากนี้ ข่าวประเสริฐก็ถูกมอบไว้ “ครั้งหนึ่ง” คำที่แปลเช่นนั้น (ภาษากรีก: *ฮาแพ็กซ์*) ก็แปลได้อีกว่า “ครั้งเดียวเป็นพอ” ข่าวประเสริฐไม่อาจถูกแก้ไขได้ แม้แต่ในสมัยของยูดา ข่าวประเสริฐนี้ก็ถูกสถาปนาไว้ตั้งนานแล้ว และไม่เปิดโอกาสให้บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อมาเสนอทางเลือกอื่นได้ มันคือความรอดสำหรับคนทั่วไปซึ่งทรงมอบไว้แล้ว มันคือความเชื่อนี้เอง (และข่าวประเสริฐที่มาพร้อมกับมันด้วย) ที่ยูดาเตือนใจให้ผู้อ่านจดหมายฝากของเขาถูกขึ้นปกป้อง นี่คือสาเหตุที่เขาเขียนจดหมายฝากฉบับนี้

ยด 1:4 นอกจากนี้เขายังเตือนอีกว่า เพราะว่ามีบางคนได้เด็ดลอดเข้ามาอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกตั้งไว้ล่วงหน้ามานานแล้วว่าจะได้รับการพิพากษาลงโทษอย่างนี้ เป็นคนธรรมดา ที่ได้บิดเบือนพระคุณของพระเจ้าของเราไปเป็นการกระทำความชั่วช้าลามก และได้ปฏิเสธพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว และพระเยซูคริสต์ต้ององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

เราได้เห็นเทคนิคอย่างหนึ่งของซาตานที่มันชอบใช้มานาน นั่นคือ การแทรกซึมเข้ามา แม้ในสมัยคริสตจักรยุคต้น ซาตานก็รู้แล้วว่าประตุนรกไม่อาจมีชัยต่อคริสตจักรได้ ยิ่งมันพยายามกำจัดคริสตจักร คริสตจักรก็ยิ่งแผ่ขยาย โลกิตของเหล่าวิสุทธิชนกลับกลายเป็นเมล็ดพันธุ์ของคริสตจักร ด้วยเหตุนี้ซาตานจึงหันมาใช้เทคนิคที่พิสูจน์แล้วว่าใช้ได้ผล ถ้าคุณสู้พวกเขาไม่ได้ ก็เข้าร่วมกับพวกเขาซะ นับแต่นั้นเป็นต้นมา พญามารได้พยายามแทรกซึมเข้ามาในคริสตจักรเพื่อบิดเบือนความจริง

ยูดาสกądว่าแม้กระทั่งในสมัยนั้น มีบางคน “เด็ดลอดเข้ามา” โดยที่คริสตจักรทั้งหลายไม่รู้ตัวเลย เขายังกล่าวต่ออีกว่าคนเหล่านี้ “ถูกตั้งไว้ล่วงหน้ามานานแล้วว่าจะได้รับการพิพากษาลงโทษอย่างนี้” การละทิ้งความเชื่อและคนที่ละทิ้งความเชื่อถูกเขียนไว้ก่อนแล้วสำหรับการ

พิพากษา คำที่แปลว่า “ถูกเลี้ยงไว้ล่วงหน้า” (ภาษากรีก: *Προγραφίω*) แปลตรงตัวว่า “ถูกเขียนไว้ก่อนแล้ว” ยูดาสเสริมว่า “มานานแล้ว” เพื่อสื่อถึงระยะเวลาที่ยาวนาน ยูดาสจึงน่าจะอ้างอิงถึงคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิม หากไม่ใช่คำเตือนในพระคัมภีร์ใหม่ถึงเรื่องนี้ ในข้อ 14-15 มีการอ้างอิงถึงหนังสือเอโนคซึ่งหายสาบสูญไปนานแล้ว โดยเขาเตือนถึงการพิพากษาสำหรับการละทิ้งความเชื่อที่จะเกิดขึ้น ในข้อ 17 ยูดาสก็อ้างอิงถึงคำเตือนแบบเดียวกันซึ่งเหล่าอัครสาวกเป็นผู้กล่าว

มีคนให้ความเห็นเกี่ยวกับคำว่า การละทิ้งความเชื่อ (apostasy) และละทิ้งความเชื่อ (apostate) ถึงแม้ว่าทั้งสองคำไม่ปรากฏในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ภาษาอังกฤษ แต่คำภาษากรีก *อะโพสตาเซีย* ปรากฏหลายครั้งในต้นฉบับที่ถูกรับมา (Received Text) ดู กิจการ 21:21 และ 2 เธสะโลนิกา 2:3 ที่คำๆนี้ถูกแปลว่า “ละทิ้ง” และ “การล้มลง” ตามลำดับ ความหมายของคำๆนี้ตามบริบทคือ การแปรพักตร์และการละทิ้งความจริง ถึงแม้ว่ายูดาสไม่ได้ใช้คำๆนี้ในเชิงนั้น แต่จดหมายฝากทั้งฉบับก็พูดถึงหลักการของคำดังกล่าว คนที่ละทิ้งความเชื่อ (apostate) คือคนที่ได้รู้จักความจริงแล้ว แต่กลับทิ้งมันเสียหรือออกไปเสียจากมัน ดังนั้น การละทิ้งความเชื่อ (apostasy) ก็คือ ข่วประเสริฐที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์ มันคือพระเยซูของค้ออื่นและข่วประเสริฐอื่น ดู 2 โครินธ์ 11:4 การละทิ้งความเชื่อเผยตัวในสมัยของยูดาสในรูปของหลักคำสอนที่เบี่ยงเบนออกไป ซึ่งมีตั้งแต่การพยายามเอาลัทธิยิวมาผสมในข่วประเสริฐ ไปจนถึงลัทธินอสติก (Gnosticism) ที่ปฏิเสธเรื่องการเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระคริสต์ ไปจนถึงการแทรกซึมเข้ามาในคริสตจักรยุคต้น โดยลัทธิถือผี ปัจจุบัน วิญญาณเดียวกันนี้ก็เผยตัวในลัทธิเสรีนิยมทางศาสนาและลัทธิเทียมเท็จอื่นๆอีกมากมาย

ยูดาสไม่พยายามใช้ถ้อยคำหวานหู ท่านเรียกคนผิดเหล่านั้นว่า “เป็นคนอธรรม ที่ได้บิดเบือนพระคุณของพระเจ้าของเราไปเป็นการกระทำความชั่วช้าลามก และได้ปฏิเสธพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” ยูดาสโจมตีตัวตนของอัครสาวกเทียมเหล่านั้นและสิ่งที่พวกเขาสอน พวกเขาเป็นคนอธรรม รูปแบบหนึ่งของการละทิ้งความเชื่อในยุคต้นคือ การกบฏต่อมาตรฐานในเรื่องความชอบธรรมไม่ว่าจะ

ในรูปแบบใดๆ (antinomianism) ผู้ละทิ้งความเชื่อเหล่านั้นบิดเบือนหลักการเรื่องเสรีภาพของ คริสเตียนเพื่อกล่าวหามาตรฐานในเรื่องความชอบธรรมไม่ว่าจะในรูปแบบใดๆว่าเป็น “บัญญัติ นิยม” (legalism)

ดังนั้นพวกเขาจึงบิดเบือนเสรีภาพให้กลายเป็นใบอนุญาต บางคนถึงกับปฏิเสธมาตรฐาน เรื่องศีลธรรมทางเพศ และเกลือกกลั้วอยู่ในการผิดศีลธรรมทางเพศที่เลวร้ายที่สุดเท่าที่จะคิดได้ โดยอ้างเรื่องพระคุณและเสรีภาพของคริสเตียน ยูดาสน่าจะพูดถึงคนเหล่านี้ว่าเป็นคนที่ “ได้ บิดเบือนพระคุณของพระเจ้าของเราไปเป็นการกระทำความชั่วช้าลามก” คำหลังนี้ (ภาษากรีก: *อาเซลเกอีย*) หมายถึง การปล่อยตัวไปตามกามตัณหาโดยไม่ยั้ง พวกที่กบฏต่อมาตรฐานทางศีล ธรรมเหล่านี้เชื่อว่าจิตวิญญาณไม่ได้รับอิทธิพลจากการกระทำของร่างกาย นอกจากนี้คนพวกนี้ ยังปฏิเสธเรื่องพระภาคของพระเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์อีกด้วย

เครื่องหมายบ่งชี้ที่ชัดเจนอย่างหนึ่งของการละทิ้งความเชื่อและลัทธิเทียมเท็จก็คือ การลด ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ พวกนอศตึกอ้างว่าพระองค์ไม่ได้เสด็จมารับสภาพมนุษย์ พวกเอเรียน (Arians) อ้างว่าพระองค์ทรงถูกสร้างขึ้น พระองค์จึงไม่ได้เป็นพระเจ้า ข้อผิดพลาด เดียวกันนี้สืบต่อมาจนถึงสมัยนี้ในหลากหลายรูปแบบ กระแสนิวเอจนิยมเรื่องลึกลับ พวกพยาน พระยะโฮวาปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ กระแสนิยมใหม่ก็อ้างว่าพระเยซูทรง เป็นแค่มนุษย์ที่ดีคนหนึ่ง ยิ่งสิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงไปมากเท่าไร คนพวกนี้ยิ่งเป็นเหมือนเดิมมาก เท่านั้น พญามารแค่เอาเหล่าเก่ามาใส่ในขวดใหม่เท่านั้น

ยด 1:5 สำหรับการละทิ้งความเชื่อดังกล่าว ไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่ ยูดาสได้ยก ตัวอย่างสามเรื่องของการที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาการละทิ้งความจริงในประวัติศาสตร์สมัย ก่อนหน้านั้น ท่านเตือนไว้ว่า ถึงแม้ว่าท่านเคยรู้เรื่องเหล่านี้มาแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังปรารถนา ให้ท่านทั้งหลายระลึกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดช่วยให้พลไพร่นั้นรอดจากแผ่นดินอียิปต์ แล้ว ภายหลังพระองค์ได้ทรงทำลายคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อพระองค์เสีย ท่านยกเรื่องของอิสราเอล ในสมัยพระคัมภีร์เดิมมาประกอบ เมื่อชนชาติอิสราเอลกบฏต่อพระเจ้าของพวกเขาและเพิกเฉย

ต่อพระสัญญาต่างๆของพระองค์ พระองค์ก็ทรงจัดการกับพวกเขา ตัวอย่างหนึ่งอยู่ใน กัณดารวิถี 14:27-37 และการไว้ความเชื่อของพวกสอดแนมสิบคนจากสิบสองคน ใครก็ตามที่คุ้นเคยกับพระคัมภีร์เดิมก็จะจำได้ว่าพระเจ้าทรงจัดการกับพลไพร่ของพระองค์อย่างไรกับการที่พวกเขาไหว้รูปเคารพ ไม่เชื่อฟัง และละทิ้งความจริงของพระองค์ การที่พวกเขาตกไปเป็นเชลยในอาณาจักรอัสซีเรียและบาบิโลนก็อธิบายชัดเจนแล้วว่าพระเจ้าทรงจัดการกับพลไพร่ของพระองค์เมื่อพวกเขาละทิ้งความจริง

ยด 1:6 ยูดาสยังทรงเตือนความจำเราว่า และเหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่ได้รักษาเทวสภาพของตน แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจองจำไว้ด้วยโซ่ตรวนอันเป็นนิรันดร์ ชังไว้ในที่มีดจนกว่าจะถึงการพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น

ตรงนี้ท่านเตือนให้เรานึกถึง การกบฏของพวกทูตสวรรค์พร้อมกับลูซิเฟอร์ พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเรามากนักเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ซึ่งเกิดขึ้นในกาลสมัยก่อน แต่ยูดาสพูดถึง “เหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่ได้รักษาเทวสภาพของตน” คำที่แปลว่า เทวสภาพ (first estate: ภาษากรีก ฮาร์เซ) แปลตรงตัวว่า ‘จุดเริ่มต้น’ หรือ ‘แหล่งกำเนิด’ พระคัมภีร์ตอนนี้บอกชัดเจนว่า ทูตสวรรค์ไม่ทราบจำนวนได้ละทิ้งสภาพแห่งความบริสุทธิ์ดั้งเดิมของตนและเข้าข้างลูซิเฟอร์ในยามที่มันกบฏต่อพระเจ้า พวกเขาจึงเลือกที่จะละทิ้งถิ่นฐานอันหายากและเป็นสิทธิพิเศษในสวรรค์ ยูดาสได้ยกเรื่องพวกทูตสวรรค์เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่สองของการละทิ้งสถานะแห่งความบริสุทธิ์และความจริงที่พวกเขาเคยครอบครอง

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงสงวนพวกทูตสวรรค์เหล่านี้ไว้สำหรับ “โซ่ตรวนอันเป็นนิรันดร์ ชังไว้ในที่มีดจนกว่าจะถึงการพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น” โซ่ตรวนอันเป็นนิรันดร์และที่มีดในที่นี้อาจเป็นอุปมาถึงการพิพากษานิรันดร์และความมีดฝ่ายวิญญาณที่พวกทูตสวรรค์ที่ล้มลงเหล่านี้ได้นำมาสู่ตัวพวกเขาเอง หรือในอีกแง่หนึ่งนี้อาจหมายถึงการที่พวกเขาถูกขังไว้จนถึงบัดนี้เพื่อรอการพิพากษา เห็นได้ชัดว่ามีพวกผีโสโครกจำนวนมากที่เป็นอิสระและทำงานอยู่ในโลก นอกจากนี้หลายข้อในพระธรรมวิวรณ์ก็บ่งบอกว่ามีพวกอื่นอีกที่ถูกขังไว้จนถึงยุคเจ็ดปี สิ่งที่

สำคัญยิ่งกว่าก็คือ พวกทูตสวรรค์ที่กบฏเหล่านี้จะเผชิญกับการพิพากษาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ และถูกโยนลงไปในบึงไฟเป็นนิตย์

ในการยกตัวอย่างของพวกทูตสวรรค์ที่ล้มลงและความพินาศของพวกมันเพื่อเป็นคำเตือนสำหรับการละทิ้งความเชื่อ ยูดาสได้ทำให้เราได้เห็นถึงนรกเอง ท่านเขียนถึง “โชครวนนिरันตร์ในความมืด” ท่านยังพูดถึง “การพิพากษาในวันใหญ่ยิ่ง” นี้อาจหมายถึงการพิพากษาครั้งสุดท้ายของซาตานหลังจากสงคราม โลกและมา โลกเมื่อมันจะถูกโยนลงไปในบึงไฟเป็นนิตย์ ข้อนี้บอกเป็นนัยว่าลูกสมุนของมันก็จะถูกลงโทษในตอนนั้นด้วย

ดู วิวรณ์ 20:10 บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อก็ได้รับคำเตือนว่าจะเจอชะตากรรมแบบเดียวกัน

ยด 1:7 จากนั้นยูดาสก็ยกตัวอย่างจากพระคัมภีร์เดิมอีกเรื่องเพื่อเตือนเราให้ระวังการละทิ้งความเชื่อซึ่งจะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์และเมืองที่อยู่รอบๆ นั้นที่ได้หลงตัวไปกับการผิดประเวณี และมัวเมาในกามวิตถาร ก็ได้ทรงบัญญัติไว้เป็นตัวอย่างของการที่จะต้องได้รับพระอาชญาในไฟนिरันตร์ ท่านยูดาสยกตัวอย่างการผิดศีลธรรมทางเพศของชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์และการที่พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขา มีการบอกเป็นนัยๆ ว่าพวกเขา รู้จักความจริงแล้ว แต่หันเสียจากความจริงนั้น ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกยกให้เป็นตัวอย่างของการรับโทษในไฟนिरันตร์ บรรดาผู้ที่ละทิ้งความเชื่อก็จะเจอชะตากรรมแบบเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ยูดาสจึงเตือนเราโดยยกตัวอย่างสามเรื่องนี้ (ชนชาติอิสราเอลที่ไม่เชื่อ, เหล่าทูตสวรรค์ที่ล้มลง, และความวิปริตของชาวเมืองโสโดมและโกโมราห์) เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาลงโทษการละทิ้งความจริงอย่างไร การถูกจัดประเภทให้อยู่ในพวกเดียวกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ล้มลง, ชาวเมืองโสโดม และบรรดาคนที่ไม่เชื่อเป็นเรื่องที่บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อควรหวั่นใจ แต่ในที่นี้พระคัมภีร์ก็บ่งถึงคนเหล่านี้จริงๆ

ยด 1:8 คราวนี้ยูดาสกลับมาพูดถึงคนที่ละทิ้งความเชื่อในสมัยของท่าน ท่านกล่าวต่อว่า เช่นเดียวกัน คนพ้อฝันแต่เรื่องสกปรกโสโครกเหล่านี้ได้กระทำให้นือหนังเป็น

มลทิน ดูหมิ่นผู้มีอำนาจ และพูดจาให้ร้ายต่อผู้มีบรรดาศักดิ์ ท่านยูดาสจึงบรรยายถึงคนที่ละทิ้งความเชื่อ โดยมีลักษณะสามประการ (1) คำที่แปลว่า **คนที่พ้อฝันแต่เรื่องสกปรกโสโครกเหล่านี้** (ภาษากรีก: *เอนูปนีอาโซมัย*) บ่งบอกถึงการ ‘ฝันเรื่องทางเพศ’ ในความหมายสมัยใหม่ คำๆนี้หมายถึง การมีจินตนาการเพื่อฝันทางเพศแบบผิดศีลธรรม อีกครั้งที่การผิดศีลธรรมของคนที่ละทิ้งความเชื่อถูกบอกเป็นนัยๆ พวกเขาไม่เพียงจินตนาการถึงเรื่องลามกเท่านั้น แต่พวกเขายัง “ทำให้เนื้อหนังเป็นมลทิน” ด้วย ความคิดที่ลามกของพวกเขา ได้กลายเป็นเรื่องจริง

ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยเรื่องราวของความเสื่อมทรามทางศีลธรรมของคนที่ละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณ (2) บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อ “ดูหมิ่นผู้มีอำนาจ” ด้วย นี่คือนักที่ไม่เคารพต่อผู้มีอำนาจ และกบฏต่ออำนาจนั้น ทศนคติแบบนี้มีต้นกำเนิดแบบเดียวกับซาตาน สุดท้าย (3) คนเหล่านี้ที่ละทิ้งความเชื่อ “พูดจาให้ร้ายต่อผู้มีบรรดาศักดิ์” พวกเขาใช้คำพูดในการโจมตีบรรดาคนที่เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะที่ตรงกับการกบฏต่อผู้นำฝ่ายวิญญาณที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ ยูดาสบอกเป็นนัยว่า คนที่ไม่เชื่อฟังผู้นำฝ่ายวิญญาณซึ่งถูกแต่งตั้งอย่างเหมาะสม ก็จะมีการผิดศีลธรรม ไม่ทางการกระทำก็ทางความคิด พวกเขาไม่มีความเคารพต่อผู้มีสิทธิอำนาจ และไม่อายเลยในการใช้คำพูดโจมตีผู้นำ ซึ่งมักเป็นการ โจมตีแบบลับหลัง

ยด 1:9 ท่านยูดาสยังออกความเห็นอันน่าทึ่งไว้ ฝ่ายอัครทูตทูตาทิปตีมีคาเอล ครั้นเมื่อท่านโต้เถียงกับพญามารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจตั้งข้อกล่าวหาอย่างเย้ยหยันต่อมารเลย “ได้แต่เพียงกล่าวว่า "ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด"

ข้อนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ คำว่าอัครทูตทูตาทิปตี (archangel) ปรากฏเพียงสองครั้งในพระคัมภีร์และในที่นี้หมายถึงมีคาเอล ดู 1 เรสะ โลกิกา 4:16 มีคาเอลก็เป็นเจ้าองค์ใหญ่องค์หนึ่งในดาเนียล 12:1 เห็นได้ชัดว่าท่านมีคาเอลเป็นทูตสวรรค์ที่มียศสูงมากผู้หนึ่ง

พระคัมภีร์ไม่ได้พูดถึงเรื่องมีคาเอลโต้เถียงกับพญามารเรื่องศพของโมเสสเลย อย่างไรก็ตาม ธรรมเนียมของพวกยิวเชื่อกันว่า ที่ฝังศพของ โมเสสอยู่ภายใต้ความดูแลของมีคาเอล และ

ซาตานในรูปแบบที่ไม่ปรากฏได้โต้เถียงกับมีคาเอลด้วยเรื่องดังกล่าว ยูดาสโดยการคลใจได้
รับรองว่าเหตุการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นจริง

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยูดาสต้องการสื่อก็คือว่า แม้แต่ผู้ที่มียศสูงขนาดนั้น (มีคาเอล) ก็ไม่
โจมตีผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างพญามารอย่างซึ่งๆหน้า สิ่งที่ถูกสื่อเป็นนัยในที่นี้คือ ความยับยั้งชั่งใจและ
การไม่ได้ตอบของมีคาเอล ท่านไม่ต่อล้อต่อเถียง ท่านจึง “ไม่บังอาจตั้งข้อกล่าวหาอย่างเย้ยหยัน
ต่อมารเลย ได้แต่เพียงกล่าวว่า “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด”” แทนที่จะโต้เถียงกับ
พญามาร มีคาเอลใช้สติปัญญาและมอบเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้าเอง แทนที่จะโต้ตอบ ท่านกลับมอบ
ปัญหาไว้กับพระเจ้าเพื่อขนาบพญามาร สิ่งที่ถูกสื่อในที่นี้คือ การมีวินัยในการใช้คำพูดและ
อารมณ์ซึ่งแม้แต่คนของพระเจื่อก็ควรเลียนแบบ อย่างไรก็ตาม ยูดาสกำลังนำเราไปสู่ประเด็นที่
สำคัญยิ่งกว่าในข้อต่อไป

ยด 1:10   **แต่ว่าคนเหล่านี้พูดให้ร้ายถึงสิ่งที่เขาเองไม่รู้จัก แต่ได้กระทำตามสิ่งที่**
ตนเองรู้จักตามสัญชาตญาณ เหมือนสัตว์เดียรัจฉานที่ไม่มีความคิด เขาได้กระทำให้ตนเอง
เสื่อมทรามไปด้วยการนั้น คราวนี้ท่านยูดาสกลับมาพูดถึงเรื่องคนที่ละทิ้งความเชื่อในสมัยของ
ท่านอีกครั้ง ท่านไม่มีคำพูดที่รุนแรงสำหรับคนเหล่านั้นเลย ท่านกล่าวหาคนเหล่านั้นว่าพวกเขาพูด
ให้ร้ายถึงสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขาโจมตีความจริงและโจมตีคนเหล่านั้นที่ประกาศความ
จริง ช่างเป็นภาพที่แตกต่างกันระหว่างมีคาเอลผู้สงบปากสงบคำกับผู้ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้ที่
พละมไม่หยุด พวกเขาไม่กลัวที่จะโจมตีความจริงของพระเจ้าและบรรดาผู้ประกาศของพระองค์

นอกจากนี้ยูดาสยังเปิดโปงถึงความเสื่อมทรามฝ่ายศีลธรรมซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของ
เหล่าคนที่ละทิ้งความเชื่อด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่รู้จริงๆว่าตัวเองกำลังพูดถึงเรื่องอะไรอยู่ในการ
โจมตีความจริง แต่สิ่งที่พวกเขารู้ก็คือว่า พวกเขากำลังประพาศพิศมิตทางเพศและผิดศีลธรรมอยู่
เช่นเดียวกับสัตว์ในโรงนา คนเหล่านี้ประพาศพิศมิตเสื่อมทรามในเรื่องทางเพศ ชีวิตส่วนตัวของคน
เหล่านี้ ไม่ว่าจะในสมัยโบราณหรือปัจจุบันก็โสมมไม่เปลี่ยน มีบันทึกไม่รู้จบเกี่ยวกับการล่วง
ละเมิดทางเพศ, การเล่นชู้, การลวนลามเด็ก, การรักร่วมเพศ, การชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก, การ

ครอบครองสื่อลามก และเรื่องสกปรกลามกในแบบอื่นอีกมากมายของพวกเขา บรรดานักเทศน์แบบเสรีนิยมและแบบที่ละทิ้งความเชื่อ มักมีด้านมืดที่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ อยากรู้ก็ตาม นำเสรีที่ไม่ซ้าก็เร็วเรื่องโสมมเหล่านี้จะถูกสื่อชาวโลกเปิดโปง และชื่อเสียงของคริสเตียนทุกคนก็แปดเปื้อนไปหมด ในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ยี่สิบบาทหลวงโรมันคาทอลิกที่ประพฤติผิดทางเพศต้องเสียเงินมากมายไปกับการให้ผู้เสียหายยอมความ บรรดานักเทศน์หัวเสรีก็โดนเรียกร้องค่าเสียหายในจำนวนไม่แพ้กัน

ยด 1:11 ยูดาส โจมตีต่อดังนี้ วิบัติจึงมีแก่เขา เพราะเขาได้ดำเนินในทางของคาอิน และได้วิ่งพล่านไปตามความผิดพลาดของบาลาอัมเพราะเห็นแก่สินจ้าง และได้พินาศไปในการกบฏอย่างโคราห์ ท่านยูดาสาบแช่งคนเหล่านี้ว่า “วิบัติจึงมีแก่เขา” จากนั้นท่านก็เปรียบคนที่ละทิ้งความเชื่อในสมัยของท่าน (และน่าจะใช้ได้กับคนในสมัยนี้ด้วย) ว่าเป็นเหมือนกับคนชั่วสามคนในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิม ในแต่ละตัวอย่าง คนเหล่านี้กบฏต่อความจริง คนแรกคือ (1) คาอิน ที่กบฏต่อน้ำพระทัยที่เปิดเผยแล้วของพระเจ้า โดยการถวายเป็นบูชายัญที่ปราศจากโลหิต ด้วยความโกรธที่ถูกพระเจ้าตำหนิ เขาจึงลุกขึ้นมาฆ่าตนเอง จากนั้นยูดาสก็หมายเหตุว่า บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อทุกยุคทุกสมัยต่าง (2) “วิ่งพล่านไปตามความผิดพลาดของบาลาอัมเพราะเห็นแก่สินจ้าง” บาลาอัมรู้ดีกว่าใครๆ พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์แก่เขาแล้ว

อยากรู้ก็ตาม เมื่อสินจ้างที่บาลาคเสนอเริ่มนำดีดุดพ้อ บาลาอัมก็เริ่มรู้สึกทันทีว่าเขาควรเพิกเฉยต่อความจริงของพระเจ้าและไปตามคำชวนของบาลาค จนถึงสมัยนี้ ชื่อของบาลาอัมได้ถูกเชื่อมโยงกับการประนีประนอม, การละทิ้งความเชื่อ และอุปนิสัยที่กลับกลอก ไม่มีใครตั้งชื่อลูกตัวเองว่าบาลาอัม จากนั้นยูดาสก็ระบุว่า บรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อจะพินาศ “ไปในการกบฏอย่างโคราห์” (คำกริยาที่แปลว่า พินาศ (ภาษากรีก: *อปอลลูมิ*) และโคราห์คือ ผู้ที่กบฏต่อผู้นำที่พระเจ้าทรงแต่งตั้ง นั่นคือ โมเสส ในกัณฑ์การวิดิ 16 สิ่งที่ยูดาสต้องการสื่อในที่นี้คือ ทุกคนที่ละทิ้งความเชื่อจะเผชิญชะตากรรมเดียวกันกับเขา

ยด 1:12 ยูดาสยังตำหนิคนที่ละทิ้งความเชื่อในสมัยของท่านต่อ ท่านเขียนว่า “คนเหล่านี้เป็นรอยต่างในการประชุมเลี้ยงผู้รักของท่านทั้งหลาย ขณะเขาร่วมการเลี้ยงกับท่าน เขาเลี้ยงแต่ตนเองโดยไม่เกรงกลัวเลย” คำที่แปลว่า รอยต่าง (กรีก: *สปีลาส*) หมายถึง อันตรายต่างๆ ในทะเล เช่น หินที่อยู่ใต้ผิวน้ำในแนวหินโสโครกหรือสันดอน ดังนั้น นี่จึงเป็นอุปมาถึงคนเหล่านี้ที่โดยการกระทำฝ่ายศีลธรรมหรือฝ่ายวิญญาณทำให้คนอื่นอับปาง คำที่แปลว่า การประชุมเลี้ยงผู้รัก (กรีก: *อาคาเป*) เป็นคำที่ท้าวพระคัมภีร์ใหม่ถูกแปลตามปกติว่า ‘ความรัก’ นี่เป็นที่เดียวที่คำนี้ถูกแปลว่า การประชุมเลี้ยงผู้รัก คริสตจักรยุคต้นบางแห่งอาจมีการรับประทานอาหารเย็นเพื่อมีสามัคคีธรรมร่วมกันและเพื่อส่งเสริมให้พี่น้องคริสเตียนรักซึ่งกันและกัน วลีที่ตามมาดูเหมือนว่าจะสื่อความหมายนี้ อย่างไรก็ตาม ความคิดแรกที่แวบเข้ามาก็คือ ผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้เป็นเหมือนหินโสโครกที่ซ่อนอยู่ซึ่งรอที่จะทำให้ผู้ที่ผ่านไปมาอับปาง

คำที่แปลว่า เลียง (กรีก: *โพอิมัย โน*) จริงๆแล้วหมายถึง เลียงแกะ นี่เป็นรูปคำกริยาของคำว่า *โพอิมัย* ซึ่งแปลว่า ผู้เลี้ยงแกะ (หรือ ศิษยาภิบาล) ยูดาสอาจกำลังบอกเป็นนัยว่า คนที่ละทิ้งความเชื่อในสมัยของท่านบางคนเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรซึ่งเผยแพร่อำนาจสอนเท็จโดยไม่เกรงกลัว กระนั้น พวกเขาก็เป็นเหมือนหินโสโครกที่ซ่อนอยู่ที่ทำให้เกิดการอับปางฝ่ายวิญญาณแก่ใครก็ตามที่เข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์ด้วย

ท่านยูดาสกล่าวต่อว่า “เขาเป็นเมฆที่ปราศจากน้ำที่ถูกพัดลอยไปตามลม เป็นต้นไม้ที่ผลของมันเหี่ยวแห้งไปจึงไม่มีผลอยู่เลย และตายมาสองหนแล้ว เพราะถูกถอนออกทั้งราก” เมฆที่ปราศจากน้ำก็คือ เมฆที่ไม่มีฝน ในพื้นที่เกือบแห้งแล้งของตะวันออกกลาง ฝนถือว่าเป็นพระพร ยูดาสเปรียบคนที่ละทิ้งความเชื่อว่าเป็นเหมือนการเสนอพระพรของฝน แต่ไม่ได้ให้อะไรที่ช่วยชีวิต พวกเขาถูก “พัดลอยไปตามลม” ถึงแม้ว่านี่อาจหมายถึง เมฆที่ไม่มีฝน แต่นี่อาจหมายถึงความไม่มั่นคงในเรื่องศีลธรรมและจิตวิญญาณด้วย ท่านยูดาสยังกล่าวต่อว่า พวกเขาเป็นต้นไม้ที่ไม่ออกผลซึ่งเป็นความหมายตรงตัวของคำที่แปลว่า ต้นไม้ที่ผลของมันเหี่ยวแห้งไป (กรีก: *เฟทิ โน โพร โนส*) วลี “ตายมาสองหนแล้ว” อาจหมายถึงต้นไม้ที่ไร้ผลซึ่งตายแล้วเพราะถูกถอนราก สิ่งที่ยูดาสต้องการสื่อก็คือว่า คนที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้ไม่เพียงเป็นอันตรายเท่านั้น แต่พวกเขา

ยังไม่เกิดผลฝ่ายวิญญาณด้วย นอกจากนี้ พวกเขายังตายฝ่ายวิญญาณด้วย นั่นคือ ไม่เคยได้บังเกิดใหม่เลย

ยด 1:13 ท่านยูดาสยังบรรยายถึงคนเหล่านี้ว่าเป็น “คลื่นที่บ้าคลั่งในมหาสมุทร ที่ซัดฟองของความบัดสีของตนเองขึ้นมา” ผู้ที่ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้เป็นเหมือนคลื่นในทะเลที่ไม่เชื่อซึ่งซัดฟองแห่งความผิดพลาดอันน่าละอายของตนขึ้นมา คลื่นที่รุนแรงสร้างความเสียหายต่อทั้งเรือและชายฝั่ง มันทำลายหรือกัดเซาะอะไรก็ตามที่มันสัมผัส ท่านยูดาสเสริมว่า พวกเขาเป็น “ดาวที่ลอยลับไป เป็นผู้ที่ตกอยู่ในความมืดทึบตลอดกาล”

การกล่าวถึง “ดาวที่ลอยลับไป” ของท่านยูดาสอาจหมายถึง “ดาวตก” หรือเศษอุกกาบาตที่ส่องสว่างเพียงชั่วครู่ก่อนที่จะเผาไหม้หมดไป ความไม่มั่นคงและการอยู่โดยไม่มีความจริงที่ยั่งยืนก็ถูกสื่อในที่นี้ ยูดาสยังกล่าวด้วยว่าคนที่ละทิ้งความเชื่อ (ทั้งในสมัยของท่านและในสมัยนี้) “เป็นผู้ที่ตกอยู่ในความมืดทึบตลอดกาล” นี่เป็นภาพของนรกอย่างไม่ต้องสงสัย ถึงแม้ว่านรกเป็นที่ๆมีไฟ แต่มันก็เป็นที่ๆเต็มไปด้วยความมืดมิดทั้งในเรื่องของจิตวิญญาณและร่างกาย นอกจากนี้ นรกยังเป็นนิรันดร์ด้วย การจงใจดังกล่าวถูกเตรียมไว้เป็นพิเศษสำหรับเหล่าคนที่ละทิ้งความเชื่อ นี่เป็นรางวัลสำหรับคนเหล่านี้ ผู้ที่ละทิ้งความเชื่อทั้งในสมัยยูดาสและในสมัยนี้ จะเจอกับชะตากรรมดังกล่าว

ยด 1:14-15 ยูดาสกล่าวเรื่องที่ทำให้เราอยากรู้ว่า “เอโนคคนที่เจ็ดนับแต่อาดัมได้พยากรณ์ถึงคนเหล่านี้ด้วย” เอโนคเป็นคนที่อยู่ในชั่วอายุที่เจ็ดนับตั้งแต่การเนรมิตสร้างโลก หากนับอาดัมเป็นชั่วอายุแรก ดู ปฐมกาล 5:1-18 ท่านเอโนคเป็นคนที่รักพระเจ้าและดำเนินกับพระองค์ จากนั้นเขาก็หายไปเพราะพระเจ้าทรงรับเขาขึ้นสวรรค์โดยตรง ดู ปฐมกาล 5:22,24 เป็นที่แน่นอนว่าไม่เคยมีหนังสือเอโนคที่ได้รับการคลไจและได้รับการยอมรับให้อยู่ในสารบบพระคัมภีร์เลย นอกจากนี้ ท่านเอโนคก็มีชีวิตอยู่ในสมัยก่อนน้ำท่วมโลกด้วย หากท่านเอโนคเขียนหนังสือที่เป็นคำพยากรณ์จริงๆ ซึ่งถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ โนอาห์ก็น่าจะเอาหนังสือเล่มนี้ขึ้น

เรื่อนาวาค้วย หนังสือเล่มนี้น่าจะถูกเก็บรักษาไว้ในสมัยหลังน้ำท่วมโลกและถูกถ่ายทอดผ่านทางคำพูดหรือไม่ก็ถูกเขียนเป็นหนังสือ

หนังสือโบราณเล่มหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าหนังสือเอโนคได้ถูกค้นพบในช่วงหลังๆ และถูกคาด
ว่าถูกแต่งขึ้นหนึ่งศตวรรษก่อนคริสตศักราช นี่อาจเป็นงานเขียนเดิมหรืองานเขียนใหม่ของเรื่อง
ที่เล่าสืบต่อกันมาซึ่งเชื่อว่าเอโนคเป็นผู้แต่ง ไม่ว่าท่านยูดาสะจะเจอเรื่องนี้จากแหล่งใด ท่านก็คุ้น
เคยกับคำพยากรณ์นี้ดี ยูดาสะยกคำพูดจาก เอโนค 1:9 ถึงแม้ว่าแหล่งที่มาของคำพูดที่ถูกยกมาจะ
ไม่ได้รับการคลไจ แต่ความจริงที่ยูดาสะสื่อออกมาโดยงานเขียนที่ได้รับการคลไจของท่านจึง
กลายเป็นความจริงที่ได้รับการคลไจ

ท่านยูดาสะจึงเขียนไว้ว่า “**ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับพวกวิสุทธิชนของ
พระองค์หลายหมื่น**” คำพูดตรงนี้ตรงกับ พระราชบัญญัติ 33:2 ถึงแม้ว่าบริบทในข้อพระคัมภีร์
หลังนี้เกี่ยวข้องกับพระพรของชนชาติอิสราเอลก็ตาม ข้อนี้พูดถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่จะ
เกิดขึ้นกับการละทิ้งความเชื่อ คำที่แปลว่า **หลายหมื่น** (กรีก: *มีเรียส*) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ
myriad (มากมายมหาศาล) คำตรงนี้เป็นพหูพจน์ และหมายถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเสด็จมา
พิพากษาพร้อมกับวิสุทธิชนจำนวนมากมายมหาศาลของพระองค์ นี่อาจหมายถึงการเสด็จมาครั้งที่
ที่สองของพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาพร้อมกับกองทัพในสวรรค์ ดูวิวรณ์ 19:11-14

ยูดาสะกล่าวต่อ โดยยกคำพูดจากเอโนคเหมือนเดิมว่า 15 “**เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคน
ทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึก
ตัวถึงการหยาบช้าทั้งหมดที่ทุรชนคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์**” คำที่แปลว่า **ทำให้
รู้สึกตัว** (กรีก: *เอเซเล็ก โช*) มีความหมายว่า ‘ตัดสินใจมีความผิด’ เหมือนอย่างการพิพากษาใน
ชั้นศาล คำที่แปลว่า **กล่าวร้าย** (กรีก: *สเคล โรส*) ก็แปลได้ด้วยว่า ‘รุนแรง’, ‘ปราศจากขันติ’ หรือ
‘หยาบคาย’ บริบทสื่อชัดเจนว่ายูดาสะกำลังพูดถึงคำเทศนา, คำสอน และคำกล่าวอื่นๆที่คนที่
ละทิ้งความเชื่อเหล่านี้พ้นออกมาจากปากของตน

ประเด็นที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาพร้อมกับพลโยธาในสวรรค์ เพื่อพิพากษาปรับโทษความอธรรมของการละทิ้งความเชื่อ เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศี บรรดาคนที่ประนีประนอม, คนที่ละทิ้งความเชื่อ, และคนอื่นๆที่บิดเบือนความจริงโดยคำสอนเท็จของตนจะถูกจัดการแบบรวบยอดอย่างรุนแรง ในวันนั้น คำสอนเท็จทุกอย่างของพวกเขาจะถูกนำเสนอเพื่อปรับโทษพวกเขาที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว มันจะเป็นหลักฐานที่พอเพียงที่แสดงให้เห็นถึงการละทิ้งความจริงของพวกเขา ในวันนั้นการพิพากษาปรับโทษบรรดาคนที่ละทิ้งความเชื่อจะรุนแรงยิ่งนัก จะมีที่จัดเตรียมไว้เป็นพิเศษในนรกสำหรับคนเหล่านั้น

ยด 1:16 ยูดาสกลับมาใช้กริยาที่เป็นปัจจุบันกาล โดยกล่าวว่า “คนเหล่านี้ (คนที่ละทิ้งความเชื่อ) มักเป็นคนบ่น เป็นคนโพนทนา เป็นคนประพฤติดำเนินตามคัมภีร์อันชั่วของตัว และปากเขากล่าวคำโอ้อวดต่างๆ เป็นคนยกยอผู้อื่นเพื่อหวังประโยชน์ของตน” คำพูดตรงนี้อาจแปลได้อีกว่า ‘คนพวกนี้เป็นคนไม่จงรักภักดี ไม่รู้จักพอ ใช้ชีวิตเพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง ใช้คำพูดโอ้อวด เรียกร้องความสนใจและแสวงหาการยอมรับเพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง’ การวิเคราะห์การละทิ้งความเชื่อในสมัยของท่านยูดาสเป็นกรณีที่น่าสนใจ ท่านสื่อถึงความก้าวหน้างานทางการเมืองซึ่งเป็นลักษณะเด่นของพวกเสรีนิยมในนิยายต่างๆในปัจจุบัน นอกจากนี้ยูดาสยังสื่อถึงวัตถุประสงค์ในการแสวงหาผลประโยชน์เข้าตัวของคนเหล่านี้ที่ดำเนินตามคัมภีร์ชั่วของตนด้วย คนพวกนี้มักเป็นคนโหวหารดีมีความรู้ ซึ่งพยายามทำให้ผู้ฟังประทับใจในสติปัญญาและการศึกษาของตน

การที่ยูดาสเอ่ยถึงพวกเขาว่าเป็นคนที่ชอบบ่นและโพนทนาอาจหมายถึง ความไม่จงรักภักดีต่อความจริงของพวกเขา นอกจากนี้ก็สื่อได้ด้วยว่า การบ่นและการโพนทนาเป็นส่วนหนึ่งของความไม่จงรักภักดีต่อผู้นำฝ่ายวิญญาณ การมีทัศนคติแบบนี้ทำให้คนๆนั้นอยู่ในกลุ่มคนที่แย่มากๆ การพิพากษาที่รุนแรงของพระเจ้าถูกสงวนไว้สำหรับคนที่ละทิ้งความเชื่อที่ทำแบบเดียวกันนี้

ยด 1:17-19 จากนั้นยูดาสได้กล่าวเตือนสติผู้อ่านว่า “แต่ที่ท่านที่รักทั้งหลาย ท่านจงระลึกถึงคำพยากรณ์เมื่อก่อนของเหล่าอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ได้กล่าวไว้” เห็นได้ชัดว่ายูดาสไม่ได้ถือว่าตัวเองเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง คำเตือนสติของท่านเหมือนกับคำพูดของเปโตรใน 2 เปโตร 3:2 ถึงแม้ว่าจะเชื่อมโยงกับสิ่งที่เปโตรเขียนไว้ตรงนั้น แต่ยูดาสก็สรุปย่อสิ่งที่เปโตร เปาโล และอัครสาวกคนอื่นๆเตือนเกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อที่กำลังทวีจำนวนขึ้น

ท่านยังเขียนอย่างเจาะจงด้วยว่า 18 “คือว่า พวกอัครสาวกนั้นได้บอกท่านทั้งหลายว่า "ในสมัยสุดท้ายจะมีคนเยาะเย้ยบังเกิดขึ้น เขาเป็นคนที่ประพฤติตามตัณหาอันชั่วของตัว 19 คนเหล่านี้คือคนที่แยกตัวออกมาและประพฤติตัวตามโลกีย์วิสัย และปราศจากพระวิญญาณ” คำพูดตรงนี้เหมือนกับ 2 เปโตร 3:3 แม้กระทั่งในสมัยนั้น พระเจ้าก็ทรงเตือนเราผ่านเหล่าอัครสาวกให้ระวัง คนเยาะเย้ย คำที่แปลเช่นนั้น (กรีก: *เอ็มพาคิตอส*) ไม่เพียงสื่อถึงการละทิ้งความจริงเท่านั้น แต่ยังมีรากมาจากคำว่า *เอ็มพาคิไซ* ซึ่งบ่งบอกถึงการ ‘หลอกลวง’ หรือ ‘ตบตา’ ด้วย พวกเสรีนิยมจนถึงสมัยนี้ก็ทำแบบนั้น คือ ไม่เพียงเยาะเย้ยความจริงตามพระคัมภีร์เท่านั้น แต่ยังหลอกลวงเหล่าสาวกของตนด้วยความเท็จที่หมิ่นประมาทพระเจ้าอีกด้วย

ทั้งยูดาสและเปโตรบรรยายถึงพัฒนาการของการละทิ้งความเชื่อที่เกิดขึ้นในยุคสุดท้ายนี้อาจเป็นคำพยากรณ์ถึงอวสานกาล อย่างไรก็ตาม นี่น่าจะหมายถึงการสิ้นสุดของยุคซึ่งเริ่มต้นขึ้นหลังการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซูคริสต์และสืบต่อมาจนถึงเวลานี้ ในความหมายดังกล่าว เรากำลังอาศัยอยู่ในยุคสุดท้ายแน่นอน ซึ่งเป็นยุคประวัติศาสตร์มนุษย์ยุคสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

อีกครั้งที่ยูดาสเอ่ยถึงความหมกมุ่นในเรื่องเพศและความเห็นแก่ตัวของคนที่ละทิ้งความเชื่อ พวกเขา ‘ดำเนินตามตัณหาชั่วของตัว’ นอกจากนี้พวกเขายัง ‘แยกตัวออกมา’ ด้วย นี้ไม่ได้หมายถึงการแยกตัวออกจากความเท็จตามที่พระคัมภีร์ได้สอนไว้ใน 2 โครินธ์ 6:14-18 แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ยูดาสหมายถึงคนเหล่านั้นที่สร้างความแตกแยก และแยกตัวออกจากความจริง

การที่ยูดาสเรียกพวกเขาว่า ‘ประพติตัวตามโลกีย์วิสัย และปราศจากพระวิญญาณ’ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ในวลีหลังนี้ ยูดาสพูดชัดเจนว่าคนเหล่านั้นไม่เคยบังเกิดใหม่เลย พวกเขาไม่มีพระวิญญาณของพระเจ้า เปาโลเขียนไว้ว่า “แต่ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:9) คนที่ละทิ้งความเชื่อจำนวนมากไม่ได้เป็นแค่พี่น้องคริสเตียนที่หลงผิด แต่ไม่เคยเป็นพี่น้องเลยต่างหาก พวกเขาไม่เคยได้รับความรอดเลย คนเหล่านั้นเป็นสุนัขป่าที่แฝงตัวมาในคราบลูกแกะ (คริสเตียน) จงระวังพวกเขาไว้!

อย่างไรก็ตาม คำที่แปลว่า **ประพติตัวตามโลกีย์วิสัย** (กรีก: *ไซคิคอส*) เป็นคำที่น่าสนใจ คำนี้เชื่อมโยงกับคำภาษาอังกฤษ psyche, psychology, psychiatry และคำอื่นๆที่แตกออกมา น่าสนใจตรงที่ว่าคนสมัยใหม่ให้ความสำคัญกับจิตวิทยาซึ่งบอกเป็นนัยว่าปัญหาทุกอย่างที่ไม่เกี่ยวกับร่างกายเป็นเรื่องของจิตใจ และต้องอาศัยความช่วยเหลือของนักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์ จิตวิทยาสมัยใหม่ปฏิเสธความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณของมนุษย์ ยังไม่ต้องพูดถึงพระวิญญาณของพระเจ้าเลย เห็นได้ชัดว่า คนเหล่านี้ไม่มีพระวิญญาณจริงๆ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงพยายามแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ผ่านทาง ‘การบำบัด’ ทางจิต หรือใช้สารเคมีเพื่อ ‘ปรับสมดุลทางเคมี’ ของสมอง คนเหล่านี้เข้ากันเป็นปีเป็นกลุ่มกับพวกนักศาสนาเสรีนิยมที่มองจิตวิทยาว่าเป็นทางออกของปัญหาที่จับต้องไม่ได้ทุกอย่างของมนุษย์ พระวาจาของพระเจ้าไม่มีคำชมสำหรับคนทั้งสองพวกเลย

ยด 1:20-21 หลังจากได้เปิดโปงและตำหนิการละทิ้งความเชื่อทั้งในสมัยของท่านและในปัจจุบันแล้ว ยูดาสก็กลับมาให้คำแนะนำสุดท้ายแก่ผู้อ่านจดหมายฝากของท่าน “แต่ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก จงก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน โดยการอธิษฐานด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 21 จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า คอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราจนถึงชีวิตนิรันดร์” ท่านใช้คำว่า “จง” เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคำบัญชา ท่านกำชับให้เรารักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า (นั่นคือ ความรักที่มีต่อพระเจ้า)

อย่างไรก็ตาม ท่านเสริมต่อประโยคแรกด้วยวลีขยายอีกหลายวลี วลีแรกคือ “จงก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน” ความหมายก็คือ ให้เราเพิ่มพูนความเชื่อของเรา ซึ่งตรงข้ามกับคนที่ละทิ้งความเชื่อซึ่งพยายามที่จะทำลายความเชื่อของตน ยูดาสเรียกความเชื่อว่าเป็น “ความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่ง” นี่ย่อมหมายถึงทั้งความเชื่อส่วนบุคคลและองค์ความจริง (“ความเชื่อนั้น”) ประเด็นก็คือ ให้เราเพิ่มพูนความเชื่อนั้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยูดาสยังกำชับให้เรา “อธิษฐานด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์” คำอธิษฐานทุกอย่างต้องผ่านคนกลางคือ พระวิญญูณบริสุทธิ์ ดู โรม 8:26 พระองค์ทรงเป็นผู้เชื่อมต่อกำอธิษฐานของเราให้ไปถึงสวรรค์

อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ยูดาสน่าจะกำลังพูดถึงการอธิษฐานด้วยพระวิญญูณจริงๆ ซึ่งแตกต่างจากการอธิษฐานแบบท่องจำเหมือนหุ่นยนต์และใช้คำพูดซ้ำซาก ซึ่งพบเห็นบ่อยในพวกรับบิยิวและคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อ นอกจากนี้ การอธิษฐานด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ยังเป็นวิธีสำคัญในการเพิ่มพูนความเชื่อส่วนตัวอีกด้วย

ดังนั้น ยูดาสจึงเตือนสติให้เรารักษาตัวไว้ในความรักพระเจ้าโดยการเสริมสร้างความเชื่อและการอธิษฐานด้วยพระวิญญูณ ด้วยเหตุนี้ ความเชื่อ การอธิษฐาน และความรักพระเจ้าจึงสัมพันธ์กันหมด ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราไม่เคยผันแปร อย่างไรก็ตาม เรามักหลงทางไปจากความมั่นใจอันเปี่ยมสุขนั้น ด้วยเหตุนี้เราจึงถูกกำชับให้รักษาตัวไว้ในใจกลางแห่งความรักของพระเจ้า กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราต้องรักษาตัวไว้ในใจกลางแห่งความจริงของพระองค์และความรักในข่าวประเสริฐ นอกจากนี้ เรายังถูกกำชับให้ “คอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจนถึงชีวิตนิรันดร์” คำที่แปลว่า คอย มาจากคำกรีก *προσδεχομαι* นี้ทำให้เราคิดถึง การรอคอยขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในบริบทนี้ การรอคอยดังกล่าวน่าจะหมายถึงการรอคอยการเสด็จกลับมาของพระองค์และพัฒนาการโดยสมบูรณ์ของชีวิตนิรันดร์ ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับ “พระกรุณาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

ยด 1:22 ยูดาสยังกำชับอีกว่า “และจงแสดงความเมตตาต่อบางคน โดยรู้ความต่างกัน”

อีกครั้งที่ยูดาสใช้คำสั่งสำหรับคำว่า “จงแสดงความเมตตา” ท่านจึงบัญชาให้ผู้อ่านของท่านแสดงความเมตตา กรุณา มันจะเกิดความแตกต่างขึ้นจริงๆ เมื่อแม้แต่ความจริงก็ดูเหมือนว่าไม่เป็นการบังคับจิตใจ ใจความหลักของจดหมายฝากฉบับนี้คือ การต่อสู้เพื่อความเชื่อนั้นและความจริงของมัน อย่างไรก็ตาม พอใกล้บทสรุปของจดหมาย ยูดาสก็ยังบัญชาให้เราแสดงความเมตตา กรุณาต่อคนอื่น นี่แหละที่จะสร้างความแตกต่างได้จริงๆ

ยด 1:23 ในทางกลับกัน ยูดาสกล่าวต่อว่า และจงช่วยคนอื่นๆ ให้รอดโดยความกลัว ด้วยการหลุดเขาออกมาจากไฟ จงเกลียดชังแม้แต่เสื้อผ้าที่เประเปื้อนด้วยเนื้อหนังเถิด

คราวนี้ยูดาสหันมาพูดเรื่องในทางปฏิบัติบ้าง การช่วยคนอื่นๆ ให้รอด โดยความกลัว (นี่ก็เป็นคำสั่งด้วย) อาจหมายถึงการนำวิญญาณคนมาถึงพระคริสต์และโน้มน้าวให้เขากลับใจโดยใช้ความกลัวเกี่ยวกับการพิพากษาปรับโทษในนรก อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ว่าในบริบทของจดหมายทั้งฉบับ ยูดาสกำลังบอกให้ผู้อ่านพยายามที่จะชักจูงคนเหล่านั้นที่หลงละทิ้งความเชื่อให้กลับมาสู่ความจริง วลีสุดท้าย “จงเกลียดชังแม้แต่เสื้อผ้าที่เประเปื้อนด้วยเนื้อหนังเถิด” น่าจะสนับสนุนการตีความดังกล่าว วลีสุดท้ายนี้แปลตรงๆ ได้ว่า เสื้อผ้าที่เลอะของเหลวที่ออกมาจากร่างกาย ไม่ว่าจะเป็เสื้อประจำเดือนหรืออื่นๆ นี่กลายเป็นคำอุปมาถึงความมลทินของบาปถึงแม้ว่าเราถูกกำชับให้นำวิญญาณคนอื่น ไม่ว่าจะใช้ความเมตตาหรือความกลัวก็ตาม แต่เราก็ต้องเกลียดความบาปของพวกเขา (และการละทิ้งความเชื่อของพวกเขา) ที่อาจทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นมลทินด้วย

ด้วยเหตุนี้ ยูดาสจึงปิดท้ายจดหมายฝากของท่านโดยการกำชับให้ผู้อ่านออกไปตามผู้ที่หลงหายไม่ว่าจะในเรื่องความรอดของพวกเขาหรือเหล่าผู้เชื่อที่หลงละทิ้งความเชื่อไปก็ตาม ท่านเสนอให้สองวิธี วิธีหนึ่งคือ ความเมตตา กรุณา อีกวิธีหนึ่งคือ ความกลัวการพิพากษา วิธีไหนก็ได้ผลทั้งนั้น เราต้องขอการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าจะใช้วิธีไหนดีในการเป็นพยานแก่ผู้คน

ยด 1:24-25 ยูดาจึงปิดท้ายจดหมายฝากสั้นๆฉบับนี้ด้วยสิ่งทีอาจเป็นคำอวยพรที่ไพเราะที่สุดเท่าที่เคยมีบันทึกมา “บัดนี้แต่พระองค์ผู้ทรงสามารถคุ้มครองรักษาท่านมิให้ล้มลง และทรงนำท่านให้ตั้งอยู่จำเพาะสง่าราศีของพระองค์โดยปราศจากตำหนิ และมีความร่ำเรียงยินดีอย่างเหลือล้น 25 สง่าราศี พระอานุภาพ การครอบครอง และศักดิ์านุภาพงมีแต่พระเจ้าผู้ทรงพระปรีชาญาณแต่เพียงพระองค์เดียว พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ทั้งปัจจุบันกาล และในกาลต่อไป เป็นนิത്യ เอเมน”

สรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถ “คุ้มครองรักษาท่านมิให้ล้ม” คำที่แปลว่า คุ้มครองรักษา (กรีก: φυλασσω) มีความหมายว่า “พิทักษ์รักษา” เมื่อพระองค์ทรงพิทักษ์รักษา ความรอดของเราไว้ เราก็ไม่มีวันหล่นไปจากความรอดนั้น เราไม่ใช่ผู้ที่รั้งตัวเราไว้ให้ปลอดภัย ในพระคริสต์ แต่เป็นพระองค์ต่างหากที่รักษาเราไว้ พระองค์ยังทรงสามารถรักษาเราไว้ไม่ให้ล้มลงในความบาปและความผิดพลาดอีกด้วย

นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงสามารถ “นำท่านให้ตั้งอยู่จำเพาะสง่าราศีของพระองค์โดยปราศจากตำหนิ” คำที่แปลว่า นำให้ตั้งอยู่จำเพาะ (กรีก: ἁγιασμι) แปลตรงตัวว่า “ยี่น” ในพระคริสต์ เราจึงมีที่ยี่นต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า นอกจากนี้ การยี่นดังกล่าวยัง “ปราศจากตำหนิ” ด้วย ถึงแม้ว่าเรายังมีและจะมีความบาปเข้ามาในชีวิตของเราหลังจากที่เราได้รับความรอดแล้วก็ตาม แต่ที่ยี่นของเราก็อยู่ในพระเยซูคริสต์ ในพระองค์ พระเจ้าทรงเห็นเราว่าปราศจากตำหนิ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงจะให้เรายี่นอยู่ “จำเพาะสง่าราศีของพระองค์โดยปราศจากตำหนิ และมีความร่ำเรียงยินดีอย่างเหลือล้น” แน่อน จะมีความร่ำเรียงยินดีเมื่อวันหนึ่งเราได้ยี่นอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์โดยสวมความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์

“แต่พระเจ้าผู้ทรงพระปรีชาญาณแต่เพียงพระองค์เดียว พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” ผู้ทรงให้เรามีที่ยี่นแบบนั้น ยูดาสก็ทูลขอ “สง่าราศี พระอานุภาพ การครอบครอง และศักดิ์านุภาพ ทั้งปัจจุบันกาล และในกาลต่อไปเป็นนิത്യ” น่าสนใจตรงที่ว่าพระเจ้าทรงถูกเรียกว่า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เหมือนกับที่พระเยซูทรงถูกเรียก ดู ทิตัส 2:13 ยูดาสทูลขอสง่าราศี อานุภาพ การ

ครอบครอง และศักดานุภาพไม่เพียงในชีวิตของท่านเท่านั้น แต่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ด้วย
จดหมายฝากที่รุนแรงฉบับนี้ปิดท้ายด้วยคำว่า เอเมน ขอให้เป็นอย่างนั้น!